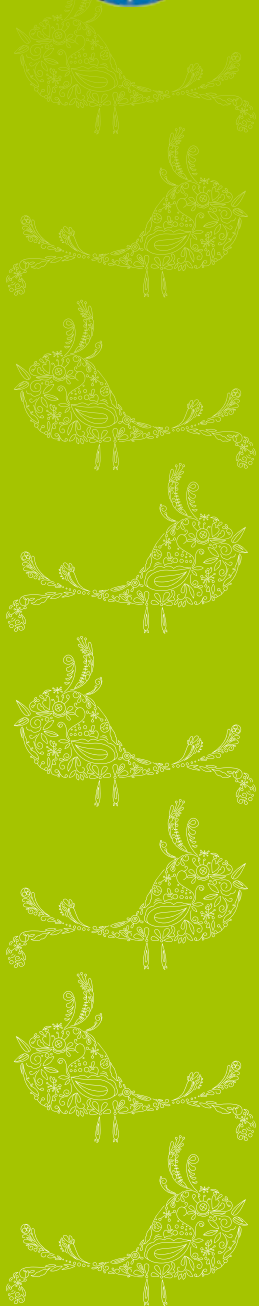

KOSTELECKÝ ZPRAVODAJ

léto 2016

*Tak jsme soutěžili 9. června 2016 v soutěži Vesnice roku 2016.
Děkujeme všem za pomoc a účast.*

OBECNÍ ZPRAVODAJ

Vážení spoluobčané,

i když naše obec žije drobnými a pro mnohé z nás nepříjemnými problémy, např. v podobě přívalových srážek, které ničí pole a znepríjemňují nám všem život, v obci se připravuje velmi důležitá akce.

Je to výstavba nové mateřské školy spojená s rozšířením základní školy o odborné učebny a tělocvičnu.

Udělalí jsme několik důležitých kroků, bez kterých by realizace výstavby nebyla možná. Prvním krokem byl výkup domu č.p. 145 a jeho demolice. Na shromáždění občanů v roce 2014 byla představena studie školy a v současné době máme zhotovenou projektovou dokumentaci k provedení stavby a známe souhrnný rozpočet, který činí 83 mil.Kč. Rozpočet přesahuje finanční možnosti naší obce. Problém je v tom, že žádný Operační program neposkytne dotaci na celou stavbu a tak musíme zvlášť žádat na mateřskou školu (požádáno v dubnu t.r.), na základní školu (čekáme na vyhlášení výzvy –podzim 2016) a v příštím roce na tělocvičnu.

Nelze očekávat ani podporu ze Státního rozpočtu ČR, na letošní rok a ani na příští rok se nerýsuje žádná podpora venkovských škol.

Z výše uvedených důvodů sledujeme možnosti čerpání subvencí z jiných fondů, než z národních operačních programů České republiky.

Spolu s vedením školy jsem přesvědčena, že koncept spojení školky se školou je logicky správný a finančně nejvýhodnější. Úvahy o vybudování oddělené mateřské školy na jiném místě jsou finančně mnohem náročnější a následný provoz by se jen prodražil. Výstavba tělocvičny je pro všestranné vzdělávání žáků nezbytná a bude sloužit i pro veřejnost.

Mnohým se budou zdát náklady na výstavbu příliš vysoké. Jsou způsobeny především náročnými základními podmínkami stavby a přísnými Hygienickými limity pro provoz kuchyní, jídelen a školských zařízení. To vše neúměrně zvyšuje náklady oproti letům minulým. Je nepříjemnou skutečností, že stavební náklady se rok od roku zvyšují. Zastupitelstvo si je vědomo nebezpečí zadlužení obce nad rámec našich možností. Po zhotovení dokumentace k provedení stavby budeme mít zpřesňující rozpočet, přesto všecÚo bude mým úsilím přiblížit se co nejvyšší dotaci a zbývající část uhradit z vlastních zdrojů avšak pro zachování chodu obce půjde o peníze vypůjčené. Úvěrové možnosti bankovního sektoru jsou pro obce jedny z nejvýhodnějších a pohybují se na úrovni 0,1 – 0,3 %.

Vážení spoluobčané, v nejbližších dnech nastoupí stavební společnost M-silnice na hřbitov, kde zahájíme opravu páteřní cesty. Současný asfaltový povrch se vymění za betonovou dlažbu a příjezdová panelová cesta bude nahrazena žulovými kameny. Doba oprav by měla být ukončena v polovině září. Rozpočet akce činí 1.8 mil. Kč, přiznaná dotace 687.973,- Kč.

Největší stavební akcí je zpevnění svahu na záhumenicích s přeložkou telefonního kabelu a chodníkem, stavbu provádí firma Swietelsky s rozpočtem 1.3 mil Kč.

17. června 2016 se uskutečnilo 2. Setkání u lip ve spolupráci s obcí Čeložnice

Obtížnost základních podmínek a nedostatek specialistů na provádění těchto staveb nám celou stavbu prodlužuje.

Velkou změnou na obecním úřadě byl odchod paní Blaženy Ronkové do starobního důchodu. Tímto jí děkuji za dlouholetou práci pro obec a pro Vás občany. Její pozici účetní vystřídala paní Stanislava Zbořilová a vedení pokladny a mzdové agendy pí. Marie Horáková. Oběma přeji hodně úspěchů na jejich pracovních pozicích.

Přeji Vám radost z pěkných letních dnů, bez přívalových vod, radost z úrody z vašich zahrad a polí, dětem vydařené prázdniny a těm, kteří nikam nejedou, přeji chvíli času pro poznání nejbližšího okolí.

*Vlasta Lochmanová
starostka obce*

Statistika obyvatel k 30.06.2016

01.01.2016.....	910
Narození.....	4
Úmrtí.....	3
Přihlášeno.....	4
Odhlášeno.....	5
Počet obyvatel.....	910

ŠKOLNÍ OKÉNKO

Červen je posledním měsícem školního roku, a tak nám nezbyvá, než se podívat na to, jaký už skoro uplynulý školní rok 2015/16 byl. Oproti loňskému roku více klidnější, protože jsme úspěšně ukončili dva ze tří projektů, které hlavně kvůli velké administrativě byly dost náročné. Ten poslední „Čtenářská gramotnost“, z něhož jsme pořídili třídní knihovničky, nakoupili 260 knih pro děti, zúčastnili se několika seminářů a učitelé angličtiny absolvovali 14 denní zahraniční kurz, jsme zakončili úspěšně v prosinci 2015.

Pravidelně máme pro děti připravené akce, které probíhají průběžně po celý školní rok. A které to letos byly?

V rámci výuky jezdili žáci 1.–3.ročníku na plavecký výcvik do Bzence. Žáci 4. a 5. se v Kyjově připravovali na dopravních kurzech na zkoušku „cyklista“, kterou jak teoreticky, tak i v praktických dovednostech všichni zvládli. Projektové dny byly zaměřeny na tradiční svátky Vánoce, Velikonoce dále Vítání jara, Den zdraví a Den Země. Novinkou byl Adventní jarmark v kulturním domě, kde proběhla besídka spojená s prodejem vánočních dekorativních ozdob. Sportovní klání mezi žáky ze škol z Moravan, Sobůlek a Vlkoše ve vybíjené, florbale a atletice bylo letos rozšířeno o malou kopanou, kterou organizovala naše škola na místním víceúčelovém hřišti. Naši fotbalisté nestačili jen na kluky z Vlkoše a získali stejně jako ve florbale 2.místo.

Kulturní akce jsme zahájili Kyjovským divadelním podzimem a ve škole děti zhlédly Pohádku pro draka, představení O pejskovi a kočičce a Pohádkovou muziku. Pro naše nejmladší žáčky jsme uspořádali Slavnost slabikáře, společné učení s předškoláky z MŠ a předčítání dětem v MŠ. Na to, jak se děti učí v 1.ročníku matematiku novou metodou /Hejného metoda/ se přišli podívat jejich rodiče. Letošní školní besídka měla název Den pro kočku a všichni jsme si ji společně s diváky z řad rodičů a hostů moc užili.

Co by byl konec školního roku bez celodenního výletu. Letos jsme zajeli na zámek do Lednice, do Zemědělského muzea ve Valticích, prohlédli si bylinkovou zahrádku pod valtickým zámekem a prošli se kolem hlohoveckých rybníků k Hraničnímu záměčku. Na výlet jsme pozvali i děti ze školy z Velkého Grobu a příští rok bychom měli jet na oplátku na Slovensko. Na letošní Den dětí jsme zorganizovali výšlap na zříceninu hradu Cimburk. Počasí nám vyšlo, a tak děti strávily příjemné chvíle v přírodě. Všechny tyto akce školy a mnohé další jsou zveřejněny na webových stránkách školy.

Konec roku je ve znamení opakování, zkoušení a psaní písemných prací a také to jsou poslední dny pro naše pátáky, kteří po prázdninách nastoupí na vyšší stupeň do Kyjova. Stejně jako v loňském roce se s nimi rozloučíme na Zahradní slavnosti v pondělí 27.6.. Rodiče ještě pozveme do školy, aby navštívili Kavárnu U Žirafy, kde si děti zahrají na číšníky a servírky. V posledním týdnu prožijeme příjemné chvíle se spolkem AVZO, zasportujeme si v ZŠ ve Vlkoši a ve čtvrtek po rozdělení vysvědčení se rozlétáme vstříc novým zážitkům. Přeji všem hodně slunečných dnů a spoustu

nezapomenutelných chvil při prázdninových radovánkách.
Děkuji zaměstnancům, rodičům a dětem za jejich práci a spolupráci a těším se na zářijové setkání při zahájení nového školního roku.

Dušan Kovář, ředitel ZŠ

Básnička

Holky jely na kole do Černice u Plzně.
Eva spadla z kola, odřela si kolena.
Holky vzaly lékárničku a doběhly k Evě,
vodou všecŮ opláchly a usušily hadříkem.
Potom vzaly dezinfekci,
kolena tím pošpíchlaly
a obvazem obvázaly.
Zavolaly mamce, ať si pro ni přijede.
Mamka vzala holky s sebou,
nacpaly se do auta
a jely domů do Slavkova u Brna.
Upozornění: naučte se první pomoc!!
Anna Lašáková

Moje kolo

Moje kolo jezdí dobře
Na silnici i na dvoře.
Musí brzdít, svítit, zvonit –
Nechceme se přece zranit!
Proto jezdím opatrně,
Na hlavičku helmu hlavně!!!
Ondřej Selucký

Zamyšlení – Nepozornost dětí:

Jednoho dne šly děti ze školy čekat na autobus. Tak, jako každý den si krátily dlouhou chvíli povídáním. Najednou se Mirek s Petrem začali požduchovat, až Petrovi spadla čepice na silnici. Skočil pro ni, ale právě přijíždělo auto. Všichni na něj zakřičeli. Naštěstí stačil uskočit a auto prosvíšelo kolem. Velmi se lekl. Snad už si zapamatuje, že se u silnice na zastávce nehoníme ani nežducháme.

Jan Šalša

Kopaná

V sobotu odpoledne se domluvili Petr, Jirka, Vít a Adam, že si půjdou zakopat s míčem. Sešli se na hřišti a pustili se do hry. Hráli asi půl hodiny, když najednou Petr vykopl míč až na silnici. Hned se za ním rozběhl, ale nevšiml si příjíždějícího auta. Kamarádi volali stůj!!! Petr se zastavil a teprve teď se rozhlédl. Uviděl auto řítící se na něho. Nakonec ho minulo jen o vlasek. Na konci dne si Petr přísahal, že když půjde přes silnici, vždy se rozhlédne.

Václav Šimeček

Na kole

Zvonek zazvoní u dveří,
S kamarádem jedem ven.
Sednu na kolo a jedem.
V zatáčce zjistím,
Že přilba mi chybí.
V tu chvíli na mě auto zatroubí,
Leknu se a spadnu na kolenní klouby.
Ještě, že to nebylo na hlavu.
Teď už si nikdy přilbu nezapomenu.
Pavel Kvaltin

Semafor

Když nám svítí červená, víte, co to znamená?
Musíme se zastavit, do řady se postavit.
Pak zasvítí oranžová, to se každý jinak chová.
Znamená to připravit, budeš moci vyrazit.
Zelená nám říká běž, zdraví svoje ale střež.
Šimon Rašták

Semafor

Co máš dělat na červenou, když se kolem auta ženou?
Na chodníku klidně stát, v jízdni dráhu nevbíhat.
Co znamená tahle změna, když je žlutá rozsvícená?
Připrav se a pozor dej, čekej, nikam nespěj.
A když svítí zelená, co to děti znamená?
Malí jako velicí, všichni přejdou silnici.
Jana Zbořilová

KOSTELÁCI

V druhé polovině listopadu a po celý prosinec se už tradičně věnujeme nácviku vánočních písní, s nimiž pak oslavujeme vánoční svátky, svátky narození Ježíše Krista, při mších na Půlnoční a na svátek sv. Štěpána. Nemůžeme chybět ani na „Zpívání v adventu, aneb blízko, blízoučko je štědrý den“, tentokrát v areálu Panské zahrady, spolu se Scholou a Zpěvulenkami a samozřejmě se všemi přítomnými.

Nový rok jsme zahájili zpíváním při mši v zasvěceném Syrovíně. I cesta tam a zpátky byla „romanticky“ zasněžená.

3.1.2016 jsme se zúčastnili Plesu seniorů v Miloticích, který se nesl v duchu Country, ale my jsme jej doplnili zcela nestylově našimi lidovými písněmi. Milotickým se s námi líbilo a mají zájem o spolupráci s námi.

Ve dnech 5.2.–7. 2.2016 obec Kostelec hostila účastníky projektu EU - Do partnerství, přátele ze Slovenska, Polska a Chorvatska. Program byl bohatý, každý si mohl přijít „na své“. Páteční zahájení ve zdejší ZŠ, sobotní fašanková obchůzka po dědině, maskarní rej večer na sále a po dlouhých letech opět obnovené POCHOVÁVÁNÍ BASY... Bylo jaksepatří veselo!!! Naši hosté byli překvapeni, kolik lidí různého věku se dokáže zapojit a pobavit všichni přítomní...

„Kosteláci“ zazpívali zdravice hostům v jejich rodné řeči a masopustními písněmi uvedli fašankový mumraj.

Dovolte mně na závěr citovat slova pana starosty Viliama Rigi z Velkého Grobu, který nám napsal do naší kroniky:

„Vážení Kosteláci, ďakujem za krásne privítanie, ste neskutočne spontánna a milá obec. Ticho závidíme vašej krásnej obci, kde bývate, ako sa viete zabávať.“

VOLNOČAS

V roce 2016 jsme uspořádali:

Společenský ples – leden 2016 – na 10. ročníku plesu byla k vidění již tradiční ukázka dívčího aerobiku a nově předtančení tance Walz v provedení místních absolventů kurzu společenských tanců. Po prvotních rozpacích nad nově zvolenou hudební skupinou The Cheekiest byl parket plný doslova až do rána.

Dětský karneval – únor 2016 – na téma pohádky o Makové panence a motýlovi Emanuelovi uváděla výřečná a okouzující dvojice dětí z místní ZŠ, samozřejmě jako Maková panenka a motýl Emanuel. Bylo připraveno 5 soutěží pro děti, některé i pro rodiče, takže děti vypadaly docela spokojeně.

Zájezd na muzikál – duben 2016 – do Brna na muzikál Děti ráje. Dopravu hradil Volnočas.

Pálení čarodějnic – duben 2016 – poslední dubnové odpoledne proběhlo již tradiční Pálení čarodějnic. Akce se konala na návsi, nyní na téma Letecké školy. Překvapením všech byla živá čarodějnice. Díky pěknému počasí byla účast nečekaně velká, tak velká, že nám i pochyběly špekáčky. Naštěstí v obchůdku na návsi jsme doplnili zásoby, takže všichni mohli být spokojeni.

Připravované akce:

Výlet pro děti do Brna – 2.7. výlet do zábavného centra Permonium

Bramboriáda – začátek školního roku

Kateřina Lašáková

NEZAPOMÍNEJME

Nezapomínejme na naše hrdiny!

Na kosteleckém hřbitově se nacházejí dva rodinné hroby s pamětními deskami se jmény dvou letců, hrdinů, kteří ve 2. světové válce bojovali v Anglii i za svou, okupanty těžce zkušenu vlast. Byli to dva mladí chlapci, kamarádi a „Baťovci“ ze sousední vesnice Hýslý - Jan Domanský a František Seda, kteří se po okupaci ČSR německými vojsky rozhodli pro útěk do Anglie.

JAN DOMANSKÝ nar. 24.12.1914 v Hýslých, zvolil cestu přes Polsko a Francii.

Prodělal pilotní výcvik a létal jako pilot bombardéru. Osudného dne 24.4.1943 při jednom z mnoha náletů byl jeho stroj zasažen a zřítíl se do moře nad zálivem Solway. Zahynul s celou posádkou. Vzpomenut je na panelu 147. památníku letců Runnymede - Rotný Jan Domanský - Sgt 6 OTU (na skupinovém foto zcela vpravo) FRANTIŠEK SEĎA nar.10.9.1914 v Hýslých

Z republiky odešel jižní cestou přes Slovensko, Maďarsko a Balkán. Jelikož byl výborný letec, působil jako instruktor létání pro československé piloty.

Zahynul při srážce svého stroje s letadlem svého žáka v mlze, dne 12.8.1941. Při této kolizi zahynulo všech pět členů obou posádek.

Je pohřben na hřbitově Chippen-ham, Wiltshire 1-H-8-Rotný Sgt 9.SFTS.

Oba hrdiny připomíná v Hýslých památník, stojící před budovou bývalé ZŠ - nyní OÚ a pamětní desky na hrobech u nás v Kostelci.

Připomínat si své hrdiny - rodáky z našeho regionu, je morální povinností nás všech. Svoboda, ve které dlouhá léta žijeme, byla vykoupena hrdinstvím i takových chlapců, kteří to pokládali za svou samozřejmou povinnost.

Materiál zapůjčený od paní Anny Vávrové z Hýsels a pana Josefa Šťastného z Kyjova, rodáka z Hýsels, zpracovala

Marie Bábíková

František Seda

Martinovičova osádka, která zahynula 24.4.1943

SKAUTSKÝ ODDÍL

Hlaváček jarní (viz foto na zadní straně obálky)

V katastru naší obce, na místě, které místní znají jako Harfu, byl při příležitosti monitoringu pro krajinné plánování objeveno několik rostlin chráněného hlaváčku jarního a také koniklece. Tyto vzácné rostliny vyžadují pro své přežití slunné stanoviště bez křovin a vysokých travních porostů, tedy step. To v našich končinách není bez zásahu člověka přirozené. Neopečovávané stanoviště (spásáním nebo kosením) postupně zarůstají nejprve vysokými travinami a pak křovinami. Zejména nebezpečnými pro rostliny jako je hlaváček jsou tzv. invazivní rostliny, tedy takové rostliny, které nejsou původní, ale byly k nám zavlečeny člověkem například z Asie či Ameriky. Takové rostliny u nás v přírodě nemají přirozeného nepřitele (škůdce), proto se, pokud jim vyhovuje podnebí, rychle šíří a vytlačují původní druhy. Stává se, že invazivní rostlina „kobercovitě“ pokryje lokalitu a pak na ní už téměř nic jiného neroste (na kostelecku jsou invazivními rostlinami třeba celík kanadský, topinambur, či dřeviny trnovník akát nebo pajasan žláznatý). Sníží se tak druhová pestrost jak rostlinná, tak živočišná. A to je pro krajinu velká ztráta, neboť jí druhová pestrost prospívá. Dalším důsledkem jednoho rostlinného druhu na stanovišti je eroze, kterou lze pozorovat na našich velkých lánech polí téměř všude.

Kosteletští skauti byli požádáni, aby o lokalitu s hlaváčkem pečovali. Práce spočívá v odstraňování náletových dřevin, invazivních rostlin, podzimním kosení a důkladném vyhrabání. Teprve čas ukáže, jestli tato snaha nebude marná a hlaváček na kostelecku bude zachráněn.

Nová klubovna

Od března tohoto roku změnili skauti místo konání svých schůzek. Přesunuli jsme se z prostor pod hasičkou do zařízeného obecního domu v centru obce (čp. 72). Nyní máme ve své klubovně dostatek prostoru a také tekoucí vodu a toalety.

Za skautský oddíl Jan Polášek a Josef Borkovec

CESTA DO ARGENTINY

Ze zápisů mé sestřenice Ludmily Blažkové, roz. Dufkové, která jela do Argentiny na pozvání svých sourozenců, kteří odjeli se svými rodiči do Argentiny 20. 6. 1930 a které od té doby neviděla. Z těchto zápisů popisují její zážitky a dojmy. /VIII. pokračování
8.5.1966 neděle, La Clotilde

Opisují Láďův deník, chci ho opsat, aby moje děti a vnuci měli památku a věděli, jak strýc Láďa cestoval do ČSR a zpět do Argentiny. Odpoledne odchází Roman a Mirek do školy. Já jdu do kostela a večer jdeme se švagrovou a Maritou na procházku. Díváme se na stroj – diesel agregát, výrobek ČSR Škoda z roku 1928. Slouží spolehlivě dosud a s jeho výkonem jsou všichni nanejvýš spokojeni. A dál pokračujeme v procházce. Když se vracíme, už nás očekává bratr Václav, který se byl podívat u Vašků a jdeme společně domů. Cestou si prohlížím obchod, který je celý osvětlený. Je opravdu veliký, pěkný a je v něm hodně zboží všeho druhu, které se jen svítí. Bratry opravdu obdivuji, že z ničeho, jen svojí prací a přičiněním se dopracovali k úspěchu a jsou dnes bohatí.

9.5.1966 pondělí, La Clotilde

Dnes jedu s bratrem Láďou do Saenz Peña. Jedem od našeho obchodu autobusem, který tady stojí, Úed o půl sedmé. Navštěvujeme krajany. Jdeme k Martykánům, kteří tu mají hospodu, pak se stavíme u p. Kochola. Je to mladý člověk, má obchod, prodává obrazy a knihy a různé upomínkové věci. Už byl na návštěvě v Česku a zase by se tam rád vrátil. Pak jdeme k Hájkům. Ti už jsou starší, mají obchod s potravinami.

Setkáváme se tu s p. Vojtkem, který nešťastnou náhodou zastřelil Růženě prvního manžela Křiváka. Potom jdeme ke Kazimůrovým, kteří mají také obchod. Pán je už starý člověk. Říká, že jeho bratři v Československu se mají lepší než on, ale co on už teď na sklonku života nadělá! Dále se stavujeme u krajana Skupiny, ten má hotel. Má všecko, ale říká, že šťastný není. Dále se jdeme podívat do kostela. Je opravdu pěkný. V předu jsou tři oltáře, nahoře jsou kulatá malovaná okna a u dveří je český oltář – Pražské Jezulátko. Je tu plno květin, na stěnách jsou obrazy ze sv. Hostýna. Pak jdeme zase k jedné známé. Je to maminka Jarčiného manžela. Je z Jugoslávie, ale mluví obtojně česky. Navštívili jsme i pana krajana Kalince. Má obchod s elektronikou. Byl v Československu v r. 1965. Moc se mu tam líbilo a těší se, že tam zase brzy pojede. Pak jsme zašli ještě k lékaři Janíkovi, už po třetí. Stále tam má hodně pacientů, ale jeho sekretářka nás volá do kanceláře a tam se setkáváme. Je to mladý a přívětivý člověk.

Mám pas z Československa na šest měsíců, ale v Argentině jenom na tři měsíce. Láďa byl za nějakým krajanem Česalem, a ten mu poradil, aby jsme osobně zajeli na vyslanectví do Buenos Aires. Ale doktor Janík říká, že tam pojede, tak to vyřídí a nemusíme tam jet. Moc mu děkujeme a odcházíme. Dr. Janík má tady krásnou kliniku, je zde oblíbený a jeho manželka je tady v Saenz Peña starostkou.

Na oběd jdeme k Martykánům. Láďa má vepřové se zelím a chlebem a já polévku, řízek s chlebem a salát. Zapíšeme jídlo vínem a sifonem. VšecŮo to stálo 120 pesos. Pak jdeme k Jarce – Růženině dceři. Je ráda, že jsme přišli. Po hodině se loučíme,

ale Jarka mě zve, abych tam zase brzy přišla. Když jsme obědvali u Martykánů, tak přišli za námi krajané z čakry. Byli vloni v Československu a v Rumunsku, moc se jim tam prý líbilo, jenom si nemohli zvyknout na ten tmavý (žitný) chleba, zde je ten bílý (pšeničný) chleba. I tak tam její manžel přibral 5 kg. Velice mě zvali, abych i je navštívila. Slibuji jim to, ale nevím kdy. Mám strach z komárů a polvorýnů (mušky jako u nás mšice, namodralé barvy, sají krev, nejraději na nohou a je jich tisíce). Pak jdeme okolo dílny pana Derky, ten nás uviděl a Úed nás zve na návštěvu. Provádí nás jeho malou továrnou. Opravují traktory, automotory a prodávají i nová auta. Pak nás odváží mladý Čížek domů k jeho mamince. Ta pláče radostí, že opět vidí někoho ze své vlasti. Sedíme a povídáme si. Pak nám paní dala svačinu, nějaké zákusky a čaj s citronem. O půl deváté večer odcházíme a autobusem odjíždíme domů. Stojí nás to každého 90 pesos. Večer ještě vypravíme do 11 hodin.

Pokračování příště
Mirek Dufek, ročník 1923

TRADIČNÍ RECEPT Z KOSTELCE

PĚRY S KUŘINCAMA od paní Jiřiny Klimkové

Tento pokrm získal 3.místo v Jihomoravském kraji v rámci soutěže Vesnice roku 2016

Potřebujeme:

15 g droždí
 20 g cukr krupice
 400 ml mléka
 700 g hrubé mouky
 1 ks vejce
 20 g soli
 250 g povidel
 250 g tvarohu
 200 g máku
 150 g cukru
 150 g másla

Výrobní postup

Droždí rozmícháme s trochou cukru a vlažného mléka, přidáme trochu hrubé mouky, rozmícháme v řídké těsto a kvásek necháme na teple vykynout. Do zbylé dávky prosáté mouky přidáme vejce, sůl, vykynutý kvásek, zbylou dávku vlažného mléka. Směs dobře promícháme, vypracujeme v hladké nelepící těsto a necháme je vykynout. Vykynuté těsto rozválíme na silnější plát (asi 10 – 15 mm), nakrájíme čtverce potřebné velikosti. Na jednotlivé dílky dáme rozmíchaná povidla s tvarohem. Pěry pečlivě zabalíme a necháme je vykynout. Vykynuté pěry vkládáme do vařící vody mírně osolené a vaříme 10 – 12 minut. Během vaření pěry obrátíme. Uvařené propichujeme, aby vyšla pára a pěry se nesrazily. Hotové se sypou mákem a rozpuštěným máslem.

SK KOSTELEC

Příprava na jarní odvetu začala druhou únorovou sobotu. Probíhala v domácím prostředí a doplnilo ji soustředění v Čeložnicích. Do přípravy se zapojil po pauze Gabriel David a uzdravený brankář Marek Kůřil. První přípravné utkání jsme díky počasí odehráli na přírodní trávě v Žádovicích a zvítězili 5:4. Další utkání jsme odehráli se Sobůlkami na umělé trávě v Kyjově a opět zvítězili – 4:2. V tomto utkání poprvé nastoupil za muže Franta Kvaltin a stal se v 15-ti letech nejmladším nastupujícím za Kostelec. Další utkání v Kyjově jsme sehráli s rakouským celkem a remizovali jsme 2:2. Poslední přípravu jsme absolvovali v Žeravicích, kde jsme dostali výprask 4:1.

Pak již začal boj o přežití v okresním přeboru. Úvod nám vyšel skvěle. V Bojanovicích jsme zvítězili 2:0. Další týden jsme si připsali povinné 3 body s posledním Veselím. Ovšem tyto body byly těžce vybojovány. Pak přišlo na řadu utkání v Nenkovicích. Pokud bychom tam vyhráli, dostali bychom se do velmi dobré pozice. Domáci nás ale svou bojovností přehráli a zaslouženě zvítězili 5:2. Následně jsme doma přivítali rozjetý Starý Poddvorov. Ten potvrdil svou kvalitu a tak jsme brali bod za remízu 2:2. Důležité pak bylo vítězství 3:1 ve Ždánicích, protože jsme poté hostili první Strážnici. Nejlepším výkonem sezony jsme dosáhli na tři body za vítězství 2:1. Za kratší konec jsme tahali v Kozojídkách a odjeli bez bodu za prohru 3:1. Výbornou formu měly na jaře i Mikulčice, které nás doma rozstřílely 5:2. Chuť jsme spravili o týden později v Těmicích, kde jsme zvítězili 4:0. Ovšem doma jsme nezopakovali dobrý výkon a prohráli 1:3 s druhým postupujícím – Uhřicemi. Předposlední utkání s předposledním Vracovem nám vyšel a připsali jsme si předposlední body za vítězství 1:0. Na závěr jsme přivítali Svatobořice. V utkání bohatém na šance jsme o vítězství přišli deset minut před koncem. Remíza 1:1 nás posunula na konečné 9. místo.

První sezona dorostu přinesla předposlední místo. Náš velmi mladý tým pod vedením Pavla Kůřila a Milana Kopeckého se snažil a odehrál všech 16 utkání bez incidentů.

Velmi potěšující je velký zájem nových mladých fotbalistů hrát za přípravku. Proto bude v nové sezoně hrát soutěž starší i mladší příprava. Poděkování patří všem vedoucím a trenérům – J. Poláškov, J. Lochmanovi a P. Navrátilovi.

Břetislav Junáček

Pouliční fotbalový turnaj

V sobotu 18. 6. 2016 se v Kostelci na hřišti po dlouhých letech (dle pamětníků po více než třiceti) konal Pouliční fotbalový turnaj. S myšlenkou uspořádat tuto akci jsme si pohrávali posledních pár let, ale až letos došlo k její realizaci.

Během příprav bylo velmi důležité zjistit, jaká bude odezva v obci - kolik chlapů bude chtít hrát a tedy, kolik týmů bude možno v Kostelci sestavit. Zájem předčil naše očekávání a brzy bylo jasné, že bude možno sestavit 4 týmy. Po dlouhých přípravách přišel den D, sobota 18.6. Od rána se na hřišti všecí připravovalo na 14:00 hodinu, kdy měl

Bojový tanec „haka“ v podání hráčů ulic „Dědina+Záhumenice“

začít první zápas. Naše nervozita ohledně počasí velmi brzy opadla, neboť sobota byla jedním z nejkrásnějších červnových dnů.

14:00 - ozývá se úvodní hvizd rozhodčího pana Jiřího Pokoráka a začíná první utkání – na jedné straně mužstvo ulic U Hřiště + Kradlov a na straně druhé ulice Moravanská + Moštěnská. Krásné utkání končí vítězstvím Moravanské

+ Moštěnské ulice, které tak slaví postup do finále. V dalším utkání na sebe narazil favorit turnaje Dědina + Záhumenice (který měl mohutnou fanouškovskou podporu, kteří dokonce vyvěsili na transparentu vzkazy svým hráčům) proti černému koni turnaje týmu ulic Čeložnické + Vídeňky. Překvapení se nekonalo a tým ulic Dědina + Záhumenice slavil postup do finále. Po prvních dvou utkáních následovala fotbalová přestávka, která byla vyplněna vystoupením děvčat z kosteleckého aerobiku. Krásná vystoupení Kopretinek pod vedením Zdenky Horákové a Anety Polešovské, Vesmírné mise pod vedením Karolíny Kunické a Roxette, kterou holky nacvičily pod vedením Verči Dubské a Vlastika Váhaly, nadchly všech více než 200 návštěvníků. Poté již následovaly zápasy o umístění – v souboji o 3. místo byly šťastnější ulice U Hřiště + Kradlov, které porazily ulice Čeložnickou + Vídeňku. Následoval finálový souboj, který před utkáním zpestřili svým bojovým pokřikem (po vzoru novozélandských ragbistů) hráči ulic Dědina + Záhumenice a svého soupeře z ulic Moravanské + Moštěnské vyděsili, neboť se radovali z vítězství a následně i z prvního místa a poháru. Celkem se nám na hřišti během dne představilo 56 hráčů.

Po finálovém utkání následovalo předání poháru vítězům, ocenění nejstaršího hráče turnaje – Josefa Dolana a dětmi očekávaná soutěž v kopání penalt. Do branky se postavil Milan Kopecký v helmě podobné Petru Čechovi (se kterou večer rozdával radost i na tanečním parketu) a některé děti si nebyly jisté, zda to opravdu není skutečný Petr Čech Všecí děti byly velmi úspěšné a odnášely si krásné medaile, se kterými některé šly i spát.

Poté již krásné odpoledne pokračovalo ochutnávkou vín místních vinařů a dětskou diskotékou. O hudební produkci se staral pan Staňa Singr ze Skoronice. Dětská diskotéka postupně přešla ve večerní zábavu a všecí hosté se bavili až do pozdních nočních hodin.

Věřím tomu, že si akci všecí moc užili a odcházeli spokojeni těšíce se na další ročník! Závěrem bych chtěl poděkovat všem, kteří se na celé akci jakkoliv podíleli – všem z organizačního týmu, děvčatům z aerobiku, vinařům za poskytnuté vzorky, rozhodčímu a všem hráčům i fanouškům, kteří sami nejvíce přispěli k tomu, že se celý den tak krásně vydařil.

Společné foto všech hráčů viz obálka. Sportu zdar a fotbalu zvlášť!!!

Pavel Borkovec

SBOR PRO OBČANSKÉ ZÁLEŽITOSTI

Zástupci Sboru pro občanské záležitosti v Kostelci navštívili v 1. pololetí paní Helenu Fojtíkovou, která oslavila kulatých 80 let. K dalšímu významnému výročí 85 let popřáli panu Josefu Kecovi a Janu Zimáčkovi, k výročí 87 let paní Vlastislavě Koníčkové a Vlastě Dubské, k výročí 91 let Antonínu Sabáčkovi a k výročí 93 let panu Miroslavu Dufkovi. Krásné výročí zlaté svatby oslavili manželé Alena a Štěpán Kozákové. Všem jubilantům přejeme pevné zdraví do dalších let.

Paní Helena Fojtíková, 80 let

Pan Josef Kec, 85 let

Pan Jan Zimáček, 85 let

Pan Antonín Sabáček, 91 let

Pan Miroslav Dufek, 93 let

Paní Vlastislava Koníčková, 87 let

NAPSALI O NÁS

Kostelce v České republice/Zastavení č. 4 – Kostelec u Kyjova

Přijměte dnes pozvání k návštěvě dalšího z rodiny Kostelců, který sice patří mezi menší svojí velikostí, ale který má své zvláštní kouzlo, fluidum, nebo chcete-li genium loci. Vítejte na virtuální návštěvě v Kostelci u Kyjova, v obci ležící na jihovýchodě jižní Moravy na úpatí Chříbských vrchů v regionu zvaném kyjovské Slovácko. Tři kilometry severně od Kyjova vás přivítá malebná dědina s vinohrady a sklípky místních vinařů, kteří dělají skvělá vína přesně tak, jak to dělali jejich tátové, dědové a pradědové. Kostelec u Kyjova je ale především obec, kde žijí milí, přátelští a pohostinní lidé. Kdo jednou na Slovácko zavítal ví, že tomu tak skutečně je a není důležité, jestli jste přijeli na tradiční březnový košt vína, nebo na svatováclavské zářijové hody a nebo jen tak, na návštěvu k některému z místních vinařů. Tento kraj a jeho obyvatelé, kteří zde žijí a pracují, si prostě okamžitě zamilujete Úed po první návštěvě. Místní vás vždy rádi pozvou ochutnat to nejlepší z toho, co se urodilo ve vinohradu. A je úplně jedno, jestli zrovna narazíte na Vojtu Martínka, nebo na Juru Pokoráka. Všicůi dělají svá vína poctivě a s láskou a žádný vás neodmítne. A věřte, nebo ne, za těch pár okořtovaných skleniček vína nebudete většinou platit ani korunu. Jste přece hosté z Kostelce – a tím je to vybavené, jak by řekli místní.

A jak žije Kostelec dnes? V obci žije 910 obyvatel, kteří hovoří slováckým nářečím a při slavnostních příležitostech nosí severokyjovský kroj. Ten je mimochodem bohatě zdobený a nádherně vyšíváný a musím podotknout, že všicůi ho nosí s patřičnou hrdostí i úctou. Kostelec navíc býval v regionu krojovou velmocí a lidové kroje jsou v každé domácnosti ve svátečních truhlách uloženy a připraveny pro malé, velké, mladé i starší členy rodiny. Stačí jen obléknout a vyrazit. A to je ale potom skutečná nádhera a skvělá podívaná. Zkuste si někdy udělat čas a do Kostelce u Kyjova zajedte na některou kulturní nebo společenskou akci. Posezení u dobrého vínka s cimbálovou muzikou, nebo tradiční hody s kradením káčera, případně návštěva folklórního festivalu Slovácký rok, který se koná pravidelně už od dob 1. republiky jednou za čtyři roky – to všechno jsou nezapomenutelné a krásné kulturní akce, které si skvěle užijete společně s místními obyvateli. Kostelci u Kyjova již několik volebních období po sobě „vládne“ paní starostka Vlasta Lochmanová a její cit pro správu a vedení obce je vidět na každém kroku. Ať se nám to líbí, nebo ne, lidé jsou na Moravě jiní, než u nás. Slušnost, upřímnost a otevřenost je téměř všudypřítomná a tak každý, kdo do Kostelce u Kyjova zavítá, má pocit, jako by byl doma. Je to milé a všicůi se sem rádi vracíme, ale zároveň si pokaždé kladu otázku, proč tam to jde a tady ne. Asi na nás leží nějaká deka té pražské vychytralosti a namyšlenosti. Trošičku pokory a vlídnosti by nám kamarádi a známí od Kyjova mohli při nějaké vhodné příležitosti nalít do žil. Třeba při posezení s pohárkem toho jejich výborného vína. Tak neváhejte a do Kostelce u Kyjova se určitě brzy podívejte. Poznáte, že život je tam opravdu jiný, než u nás ale věřte, že lehčí a jednodušší opravdu není.

A pokud se zdržíte ve sklípku u dobrého vína, mám pro vás na závěr pár dobrých rad z hodovních zákonů, které místní dodržují a kterými se řídí:

„Za 1. Každý člověk mladý aj starý, domácí aj přesporní musí být pořádně oblečený. Pani starostka nechce nikoho vidět v roztrhaných gatích, zamazanej košeli, ze špinů v uších, lebo aj ináč. Za 2. Kdo by zpíval nějaké ináč písničky, než o víně, tož ten sa zavře o chlebu a o vodě s najškaredší babů z dědiny do obecní býčárne tak dlúho, až sa naučí zpívat aj o víně. Za 3. Žádný sa nesmí dat do beču, dyby dostál někerú po hubě, nebo říkát před veřejností, že nepije. Takovému sa vrazí hlava do puténky s vínem a nechá sa tam tak dlúho, než všetko vypije. Za 4. Nesmí sa zbúhdarma šantročit s truňkem. Kdo by sa pristihl, že ho rozlévá po zemi, lebo si ho leje za košelu, lebo si v něm namáča pazúry, tak sa uváže ke slúpu, dá sa před něho tuplák s vínem a nechá sa tam tak dlúho, až bude mnět oči vyvalené jak zařezané tele. Potom sa mu napléská po hubě a pošle sa dom. Za 5. Kdo by byl napitý přes míru, nesmí vybřeskovat v hospodě ani doma v baráku. Na to je dost placu na lúkách za mlýnem.“

Tak někdy nashledanou v Kostelci u Kyjova. Pozor na dodržování hodovních zákonů a pak vám slibuji, že nebudete rozhodně litovat.

Výňatek z článku místostarosty obce Kostelec nad Labem Vladimíra Těšínského, ze zpravodaje města Kostelec nad Labem č. 5/2016.

Vítězné družstvo hasičů ze Setkání Kostelců v Kostelci nad Orlicí dne 25. června 2016.

AEROBIK KOSTELEČ

Vážení čtenáři a příznivci sportovních aktivit.

Ráda bych Vás seznámila s průběhem trénování, ale hlavně s krásnými letošními výsledky našich tří věkových skupin, jimiž jsou nejmladší Kopretinky pod vedením Zdeny Horákové a Anety Polešovské, Vesmírná mise pod vedením Karolíny Kunické a Zdeny Horákové, nejstarší skupina Roxette pod vedením Veroniky Dubské a Vlastika Váhaly.

Sezónu jsme zahájili již začátkem září a až do března jsme se věnovali tvorbě choreografií. Zatím co jiní trénovali svou výdrž na koštěch vína, naše svěrenkyně si dávaly pořádně do těla při jarním soustředění v Luhačovicích a Osvětimanech. Jedná se o důkladnou přípravu na soutěžní sezónu v podobě pilování technického provedení choreografie, dále je pro soutěžní sestavu důležitý synchron a pozitivní emocionální projev. Jenom, co jsme všichni dorazili ze soustředění, začal maraton závodů, které byly pro Aerobik Kostelec velice úspěšné. Všechny skupiny se mohou pyšnit medailovými pozicemi včetně umístění na nejvyšším stupni. Závody se konaly jak po celé jižní Moravě, tak i na celorepublikové soutěži v Pardubicích. Protože vidíme v našich svěrenkyních veliký potenciál, rádi bychom se v dalších letech zúčastnili registrovaných soutěží pod záštitou FISAF, a to v kategorii fitness aerobik. Tak nám držte pěstičky.

V neposlední řadě bych také chtěla velmi poděkovat všem našim sponzorům, obci Kostelec a rodičům za vstřícnost a podporu naší činnosti.

Za Aerobik Kostelec Veronika Dubská

ZA RAKOUSKOU INSPIRACÍ

Rakouská a česká mentalita jsou si možná historicky blízko, ale rakouská a česká krajina si již blízko dávno nejsou – ta první prodělala transformaci do postagrární doby téměř bez ztráty kytičky, zatímco ta druhá trpí těžkou depresí a přelom dob z ní udělal chátrající trosku. Může troska ještě více chátrat? – ano, může, a tak nám zbytky venkova na některých místech doslova mizí a odtékají nebo odlétají před očima.

Vizí, která byla Úací silou uspořádání exkurze, byla inspirace – něčím co je blízko, nedoceněné a u nás prakticky neznámé. Že by krajina šla udržovat bez herbicidů, nadbytku těžké mechanizace...začíná znít v naší republice skoro jako utopie. Ale třeba městečko Petronell – Carnuntum, které bylo prvním zastavením exkurze, to zjevně umí. Postup, který v krajině vlastního intravillánu používá, neznamená jen vypuštění herbicidů z itineráře úklidových čet, ale také poměrně odvážný experiment, kdy se za značných investic osadí „hluché“ úseky krajiny kosmopolitní směsicí stepních, mediteránních a submediteránních druhů, z nichž zdaleka ne všechny patří k domácí flóře. Výsledek je – aspoň na jaře – vizuálně dost atraktivní a pestře kvetoucí ves opravdu silně kontrastuje s okolními, kde nudně a homogenně posečené trávníky nezaujímou vůbec ničím.

Ještě invazivnější a experimentálnější charakter pak měla výstavba „Seestadt“ ve vídeňské čtvrti Aspern – poměrně suchý výklad magistrátní pracovnice z informačního centra silně kontrastoval s monumentalitou výjevu – město vznikající na lužní planině Dunaje bylo překvapivě holé, heterogenní a přelánované – na druhou stranu dokázalo zaujmout některými propracovanými detaily jako zárodky komunitních zahrad, girlandami rašících lián na fasádách, častými plochami pestrých samoúdržbových trávníků nebo sousedským komunitním centrem otevřeným komukoliv.

A pak – již klasické zahrady v Tullnu, něco jako veletrh nápadů, co s malým dvorkem na něčí chalupě...různě nápadité maloplošné realizace toho, co je opět bez herbicidů a umělých Úojiv, zato s dostatkem invence všechÚo možné. Mnohem důležitější než zahrada samotná je pak idea, kterou šíří – do programu Natur im Garten, který podmiňuje certifikát „Zlatý ježek“, se může zapojit pouze místo s citlivým vztahem ke krajině a za splnění základních kritérií, ze kterých je asi nejpodstatnější právě úplný zákaz pesticidů a herbicidů. Což byl i případ městečka Waidhofen an der Ybbs – v členitém středověkém interiéru města fungují jak komunitní zahrady, tak experimentální plochy vegetace, fungující zároveň jako veřejná „zeleň“ a jako kapesní reminiscence některých úseků okolní, alpské krajiny – v předpolí severních fasád domů rostou kapradinové nivy podobné těm z prudkých skalních sluchet, na kruhovém objezdu zrovna kvete pestrá mesofilní podhorská louka.

Poslední štae exkurze se vymyká předchozím - koncentrační tábor Mauthausen je překvapivě malý a byl nejspíš strašidelně účinný, na první pohled ovšem není

nijak hrůzostrašný. Napadá mě paralela s naší krajinou jako obětí posledních sedmdesáti let – na první pohled malebná země, při bližším pohledu však často troska – nezpůsobili jsme naši technofilní pohodlností také drobný holokaust?

A není dobrý nápad poučit se od těch, co už si tím prošli, byli však schopní kritické reflexe a vyvodili důsledky?

Albert Šturma

DO PARTNERSTVÍ

Evropa pro občany

Ve dnech 5. - 7. února 2016
naše obec hostila účastníky
evropského projektu. Pozvání přijali
hosté ze slovenského Veľkého Grobu,
polské obce Gilowice a chorvatské
obce Lišane Ostrovičke.

Záměrem tohoto projektu bylo osobní poznávání kultury,
místních obyčejů, lidových krojů i tradičních místních pokrmů
a také seznámení s vedením obce, její historií i životem
v našem regionu. Při osobním kontaktu, kdy se snadno překonaly jazykové
bariéry, byla příležitost poznávat i problematiku života v obcích a zemích
našich sousedů a přátel, abychom pak nakonec dospěli ke zjištění,
kolik toho máme společného a v čem jsme rozdílní.

Všechno to začalo ve čtvrtek 21. ledna 2016 setkáním paní starostky s kosteleckými ženami. Třicítka přítomných seznámila paní starostka a koordinátorka paní Jaroslava Kundratová s projektem a požádala je o spolupráci na přípravě trhu místních fašankových specialit.

pátek 5.2.2016

Hosty slavnostně přivítali zastupitelé obce a ředitel školy
Mgr. Dušan Kovář. Zahájení pokračovalo
vernisáží „Jsme Evropané“ s hudebním
a tanečním vystoupením žáků
základní školy. S tlumočením
pomohli místní občané
Mgr. Aleš Konečný
a Marian Zogata.

Večer v místním sklípku připravili členové ČZS Kostelec
řízenou degustaci bílých a červených vín místních
vinařů, vedenou Pavlem Kudrem.

sobota 6.2.2016

V sobotu v 9:00 hodin dobrovolní hasiči zahájili fašankovou obchůzku po obci za doprovodu harmonikáře a houslisty s mezinárodním doprovodem.

V 15:00 hodin se pro účastníky otevřel kostel sv. Václava k prohlídce komentované P. Mgr. Pavlem Macurou.

Poté v zasedací místnosti obce proběhla schůzka zástupců jednotlivých zemí na téma evropských projektů.

Odpolední program pokračoval trhem místních tradičních ostatkových produktů připravených kosteleckými hospodynkami. Koštovaly se laty, koblížky, rohlíčky, belišky, svatební koláčky, pecáky, záviny, trubičky, honzovy buchty a další. Také zahraniční hosté přivezli na ukázkou jejich místní speciality- laty, svatební koláč, zelnáky ze Slovenska, polévku a masovou směs se zelím z Polska.

V podvečer slavnostní mezinárodní kulturní program zahájil Národopisný soubor Kosteláci, dále vystoupili Nětčičáci s fašankovým tancem podšable. Ze zahraničních hostů slovenský pěvecký sbor a polská Gilowianka.

Součástí této kulturní části byla ukázka
svátečních i všedních krojů.

Vyvrcholením večerního programu bylo
pochováání basy, předvedené kosteleckou
chasou a místními dobrovolníky.

Odpusť nám,
basoooooooo.....

Moderátorské duo Pat a Mat
(alias Pavel Borkovec a Klára Kašná)
zahájilo svým vystoupením
večerní program.

Následovala ukázka společ-
čenských tanců walze a valčíku
Na krásném modrém Dunaji.

Plače všecka
naša chasa

umřela nám
stará basa
přestala nám
navždy hrát
mosíme ju
pochovat....

Závěrem projektu Evropa občanům bylo nedělní setkání na koštu božích milostí. Dvanáct druhů božích milostí byla krásná ukázka šikovnosti našich hospodyněk.

Účastníci Pouličního fotbalového turnaje.

Vydavatel: Obec Kostelec
Odpovědná redaktorka: Jana Sabáčková
Tisk: A studio group, spol. s r.o. Kyjov
astudio@astudio.cz
Vyšlo v nákladu 330 výtisků
Povoleno OÚ Hodonín, reg. zn. MKČRE12389